

Israelsmissionens AVIS

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 3 JUNI 2010



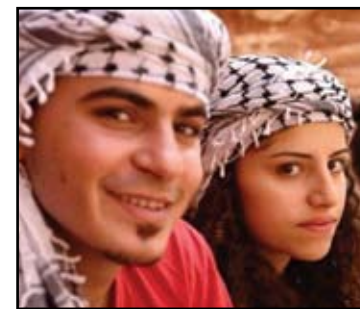
MIDTERSIDERNE

Israelsmissionens landsstyre deltog i slutningen af marts i en partnerskabskonference i Israel, hvor man også besøgte gamle samarbejdspartnere og de danske udsendinge.



FORSONING: NÅR ALT ANDET GLIPPER

Vi mennesker søger som regel ikke forsoning før der ikke er anden vej. Se side 7.



"...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

Et positivt problem



Ved "almindelige" gudstjenester i Jaffo har man et tilstrækkeligt antal alterbægre til rådighed. Men der er også andre gudstjenester, hvor alterbægrene ikke slår til.

Selvfølger man kan bruge plastikbægre. Christian Rasmussen har et andet forslag. Han skriver:

"Vi har det udmærkede problem, at vi mangler nogle flere nadverbægre. Jeg ved ikke, om der skulle være nogen af jeres kirker, der har fået udskiftet eller af anden grund ligger inde med nogle ekstra. Hvis, så bliver vi glade, om vi kunne betænkes. Vi skal selvfølgelig nok selv finde ud af at få dem transporteret herved."

Svar mailer direkte til: rasmussen@israel.dk

Det israelske studenterarbejde fylder 30

Af Bodil F. Skjøtt

"Det er lidt forsinket," indrømmer Zaher Haddad, generalsekretæren i FCSI, som det israelske studenterarbejde hedder i forkortet udgave. Det står for Fellowship of Christian Students in Israel. "Det bliver heller ikke nogen stor fejring," fortsætter han, "men vi vil dog markere, at der nu i 30 år har været et kristent studenterarbejde på universiteter og studiesteder rundt om i Israel".

Sådan fortalte Zaher, da medlemmer af Israelsmissionens landsstyre på deres studietur mødte ham, hans kone Rana og deres lille dreng Fuad i Nazaret. Israelsmissionen har støttet studenterarbejdet gennem alle de 30 år, det har eksisteret. Den spæde begyndelse blev gjort tilbage i 1979, men den første studenter-konference blev afholdt i 1980. Derfor skulle 30-års fødselsdagen have været fejret sidste år, men den blev i stedet markeret den 14. maj i år i forbindelse med en fælles

konference for hebraisk- og arabisktalende studenter, som blev afholdt i Haifa.

Behøver I at skille jer ud som studerende?

Dengang lå det ikke i kortene, at det skulle lykkes at starte et arbejde, som nu kan fejre 30 år som et kristent studenterarbejde for både messianske og arabiske studenter, som "kun" har det til fælles, at de er studerende på samme studiesteder og bekender troen på Jesus. Den første modstand kom fra de studerendes

egne menigheder: Hvorfor kan I ikke bare være en del af vores menighed? Behøver I at skille jer ud som studerende? Er det ikke lidt snobbet? Er det ikke farligt for troen, sådan at markere sig i en verden, der ikke er positivt indstillet over for tro og kristendom?

Da den skepsis var overvundet, måtte studenterarbejdet gennem en krise, hvor de kulturelle og politiske forskelle mellem de hebraisk- og arabisktalende studenter – og ikke mindst deres bagland – var ved at splitte bevægelsen op i to grupperinger. Det skete samtidig med, at fredsprocessen gik i stå og polariseringen mellem israelere og palæstinensere tog til og satte sine spor også i det israelske samfund.

Det er en konflikt, som stadig lurer, men som man i ledelsen af studenterarbejdet er meget opmærksom på og forholder sig til: at det, som man har fælles: troen på Jesus – hvad enten man så kalder ham Issa eller Yeshua – er vigtigere end det, som skiller politisk og kulturelt. Derfor har det også været vigtigt, at man

kunne markere 30-års fødselsdagen med at ansætte en medarbejder mere, så der efter sommeren er to: Zaher, som selv er kristen araber og underviser i Nazaret, og Zvi, som er messiansk jøde og studerer i Jerusalem.

Med ansættelsen af endnu en medarbejder er det blevet endnu vigtigere, at vi i Den Danske Israelsmission kan fastholde vores støtte til studenterarbejdet. Ja, vi skulle gerne kunne øge den.

Ved sidste landsstyremøde i begyndelsen af maj måned blev det da også besluttet at øge tilskuddet til den hebraisktalende del af studenterarbejdet – foreløbig over en treårig periode.

Sagen er jo, at gennem det nuværende studenterarbejde vil fremtidens ledere i den messianske bevægelse i Israel i stor udstrækning blive rekrutteret.



Selv om landsstyret på sin rejse til Israel blev forsinket ved et tjekpoint efter besøg i Betlehem, oplevede man alligevel palmesøndagens procession i Jerusalem.

BRUG GIROKORTET

Israelsmissionen intensiverer sin støtte til den jødiske del af studenterarbejdet i Israel.

Fremtidens ledere for den messianske bevægelse findes blandt dem, der studerer i dag.

På forhånd tak for støtten.

Gaven kan sendes på et girokort. Man kan også give gaven online på www.israel.dk



Fotos i denne avis fra landsstyrets tur til Israel er alle taget af Jørgen Hedager Nielsen.

Hvad er fattigdom?

Af Bodil F. Skjøtt

Politikerne diskuterer, om vi i Danmark skal fastsætte kriterier for, hvad det vil sige, at et menneske er fattigt. Hvis det kan føre til, at vi fordeler vores ressourcer på en mere retfærdig måde, så lad os gøre det. Også selv om ingen i Danmark med rette kan kaldes fattig, når vi sammenligner os med mennesker andre steder i verden.

Danske missionselskaber er gået sammen om en oplysningskampagne, som skal minde folk i Danmark om de mål, Danmark har sat for at bekæmpe verdens fattigdom frem mod år 2015. Det er en kampagne, som vi kan møde forskellige steder denne sommer på lejre og stævner i form af en stand og en avis, som fortæller om de projekter, danske missionselskaber er engagerede i for at bekæmpe fattigdom. Kampagnen har titlen "Opskrift på en bedre verden", og materialet kan i de uger, det ikke allerede

er booked, lånes via DMR-U til flere sommerlejre og stævne. At tale de fattiges sag og arbejde for en mere retfærdig fordeling af verdens ressourcer hører med til vores forvalteransvar – som kirke i mission. Ressourcerne er ikke vores, de er Guds, og vi er alle forvaltere.

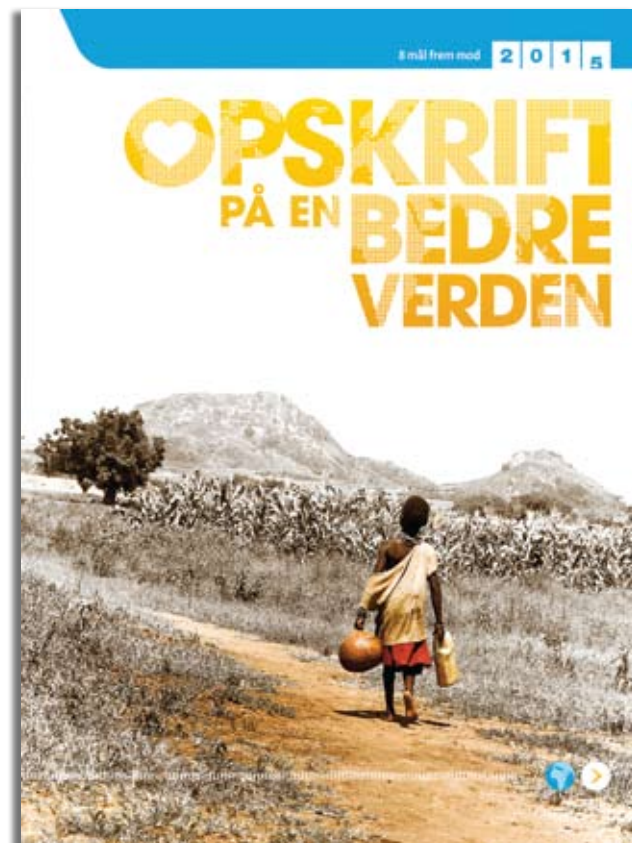
Kampagnen: "Opskrift på en bedre verden"

Kampagnen fokuserer – helt forståeligt – på Afrika og den indsats, danske missionselskaber gør der. Israelsmissionen er medlem af Dansk Missionsråd, DMR og også udviklingsafdelingen, DMR-U, men man vil lede forgæves i kampagnens materialer efter projekter, som relaterer til Israel (der er dog lidt om et projekt i Jeriko). Israel er nemlig – ligesom Danmark – ikke et fattigt land. I hvert fald ikke ud fra de kriterier, udenrigsministeriet har sat for, hvem der kan modtage hjælp fra Danmark. Jeg mener heller ikke, at Israel er et fattigt land. Men ligesom vi i Danmark ikke får fordelt vores ressourcer, så der ikke findes fat-

tige i Danmark – hvad kriterierne så end skal være – så efterlader ressourcfordelingen i Israel også en række mennesker fattige og med behov for hjælp. Det gælder ikke mindst de sudanesiske flygtninge, som bibelselskabet og en række messianske menigheder forsøger at hjælpe, et arbejde som landsstyret blev præsenteret for i marts måned under deres besøg i Israel. Det gælder de familier, som sender deres børn til den børnehave i Tel Aviv, hvor Israelsmissionens volontør Annette Jensen arbejder (se hendes blog på www.israel.dk). Og det gælder en række andre grupper – alt efter hvilke kriterier vi sætter for det at være fattig.

En anden slags fattigdom

Fattigdomskriterier er forskellige fra land til land, men også fra kultur til kultur. Set med en mellemstlig – og afrikansk – kulturs øjne er der mange fattige i Danmark. Der er nemlig mange mennesker, der lever alene – og dør alene. Og der er mange mennesker, som ikke er omsluttet af daglig omsorg – og forbøn.



Kampagnemagasin fra DMR-U.

Det er også en slags fattigdom. Selv om Israel ikke er et fattigt land i følge Danidas kriterier – og derfor heller ikke er omtalt i oplysningskampagnen – så er der også i Israel en fattigdom, vi som Israelsmission har mulighed for at bekæmpe, nemlig den fattigdom, der kommer af ikke

at være bedt for og omsluttet af kærlighed og forbøn. Derfor denne opfordring til at bede for det jødiske folk, bede for den jøde, du kender, og de jøder, som ikke kender Israels Messias. Og du behøver ikke engang at søge Danida om støtte for at gøre det.

Andagt



Af Christian Rasmussen, Jaffo

Inkl. Ekskl.

For nylig var der af gode grunde lidt storm over, at nogle præster, en domprovst og minsandten også en biskop hævdede, at Jesus ikke behøver være den eneste vej til Gud. Og det kræver da også en kreativ bibellæsning at få Jesus til at sige, at nogle kommer til Faderen uden ved ham.

Det sagt, så er følgende egentlig ikke tænkt som et indlæg i en (forhåbentlig) allerede død debat. Men noget slog mig. Jeg har jævnligt snakket med folk, der ikke kan acceptere den eksklusivitet, Jesus påberåber sig. Det er simpelthen nærmest arrogant, at han stiller sig op og siger, at INGEN kommer til Faderen uden ved ham. Og

ja, Jesus er forargeligt eksklusiv. Det lidt ironiske er bare, at de, som har et problem med hans eksklusivitet, ofte også har et problem med hans inklusivitet. Det er simpelthen for meget, at de allermost modbydelige umennesker indbydes til at være med ham i Paradis. Hvorfor? Fordi disse monstre virkelig fortjener noget helt andet. Præcis. Og så bliver sagen jo, at Jesu tale på ingen måde er arrogant eksklusivitet, men den absolut mest inklusive eksklusivitet. Jesus er lige så forargeligt inkluderende, som han er eksklusiv. Enhver er elsket og ønsket. Og hvis Jesus er vejen til Gud, så er han det ikke mere eller mindre, men 100 % og dermed eksklusivt – både for den som har en pæn historie bag sig, og for den der har en rådden.



"Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det" (Mark 10,15).

I en snak med folk, der både synes, at Jesus er uacceptabelt

Vi ønsker at pege på Jesus

Evangeliet til frelse er gratis, men det koster penge at sende mennesker ud.

Israelsmissionens budget for året 2010 er 2.560.000 kroner. Heraf er der budgetteret med 1.690.000 kroner som gaver. Per 1. maj er indkommet i gaver 372.000 kr., hvilket svarer til 22 procent af de budgetterede gaver.



eksklusiv og utåleligt inklusiv, har jeg som regel gjort brug af en gammel klassiker. Vi forestiller os den yderste dag. Guds ubeskriveligt vidunderlige og hamrende frygtindgydende herlighed fylder alt, og vi står foran hans trone. Og så stiller han det her spørgsmål: "Hvorfor skulle jeg lukke dig ind?" Paf! Det er som om der ikke rigtig er noget at svare. Det pudsige er, at de fleste af os ellers normalt synes, at vi er nogle aldeles hæderlige mennesker, men det virker bare lidt for småtskåret dér foran

tronen. Argumenterne er pludselig væk. Vi har lige så få gode grunde som det argeste umenneske – altså ingen.

Det bedste svar på det spørgsmål hørte jeg for ganske nylig. Efter lidt betænkningstid sagde vedkommende: "Ja, OK; jeg ved faktisk ikke, hvorfor du skulle lade mig komme ind, men jeg har virkelig brug for, at du gør det." Sådan. Dér er evangeliet. Når Jesus er vejen, hele vejen, i hans urimeligt inkluderende eksklusivitet; ja, så er der også håb for os. Lad os gribe om det.

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Hjemmeside.
www.israel.dk
Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk
Ungdomssekretær
Se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk
Næstformand
Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

FU-medlem
Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk
Konsulent
Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991
@: herdisogbent@gmail.com

Familiebehandler
Merete Pihl Konrad
Tlf. 22723363
@: meretepihljacobsen@googlemail.com
Cand.mag.
Hanne Skjøstrup Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk

Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk
Sognepræst
Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012
@: hwpe@km.dk

Udsendinge

Jaffo
Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: rasmussen@israel.dk

Hverdag på Caspari Center



Landsstyret på besøg på Caspari Center.
Til venstre centrets leder Knut Høyland samt Jakob Wilms Nielsen.



Af Jakob Wilms Nielsen,
Jerusalem

De fleste er nok klar over, at Israelsmissionens udsendinge i Jerusalem er præstepar for danskere hernede. Men der er måske ikke lige så mange, der ved, at den danske præst faktisk kun er præst på halv tid, og at han for resten af sin tid er ansat på det messiansk-jødiske resurse- og ledertræningscenter, Caspari Center.

På centret er jeg blevet ansvarlig for dets internationale studieprogrammer, og jeg har fået den fine titel af "Director of international studies". Mit første projekt har været at udarbejde en brochure, som præsenterer et af mine studieoplæg. Et oplæg som tilbyder vejledning og rådgivning for internationale studerende, som ønsker at tilbringe en kortere eller længere periode af deres studier i Jerusalem på Caspari Center. Folderen er blevet oversat til dansk, engelsk, svensk, norsk og finsk og kommer forhåbentlig til at ligge på samtlige evangelikale studiesteder i Norden. Jeg er ret stolt af resultatet og håber, mange unge studerende vil benytte sig af lejligheden og lægge vejen forbi Caspari på et tidspunkt undervejs i deres studier. Den første danske student har allerede meldt sig. Det er en teologistuderende fra

Menighedsfakultetets bacheloruddannelse, som kommer forbi Caspari Center to uger til efteråret for at tage sin praktik her.

Herudover har jeg brugt en del tid på at planlægge et andet studieoplæg i samarbejde med den norske udgave af MF. De kommer med 20 studerende samt undervisere næste forår, og jeg har til opgave at tilrettelægge den praktiske side af deres fire uger lange ophold samt varetage den del af undervisningen, der drejer sig om Jesus og hans kontekst.

Begrebet kontekst

Netop begrebet kontekst er gået hen og blevet et kodeord for på Caspari Center. Begrebet er godt og særlig brugbart, da det kan dække to for mig at se vigtige områder ved det at være israelsmission. For det første handler det om at forstå den kontekst, som Jesus optrådte i, hvilket måske bare er en anden og mere moderne måde at sige kristendommens jødiske rødder på. Men samtidig handler det her som i al god missionsvirksomhed om at formidle evangeliet ind i den aktuelle kontekst. Hvordan kan vi på den bedste og mest relevante måde stille de nulevende israelere/jøder over for spørgsmålet om Jesus som deres Messias?

Jøden Jesus, et lys for hedninger

Disse to elementer skal tilsammen danne rammen om et tredje studieoplæg, som jeg arbejder på. Arbejdstitlen er indtil videre

"Jesus the Jew, A Light to the Nations". (Jøden Jesus, et lys for hedningerne). Et oplæg der rummer begge nuancer af begrebet kontekst. Vi skal se på Jesus i hans oprindelige jødiske kontekst, og vi skal forsøge at se, hvordan denne jødiske mand og hans budskab kan blive til et lys, der kan skinne for ethvert folkeslag. Vi håber meget, at dette oplæg vil være relevant for udsendinge i mission fra mange forskellige sammenhænge.

Udover mine arbejdsopgaver som koordinator for Casparis internationale programmer deltager jeg også i de lokale projekter, når der er brug for en ekstra hånd. Jeg var fx for nylig med som praktisk hjælper på den helt store halvårige begivenhed: Sabbatskole-ledertræningskonference for 80 messianske sabbatskoleledere. (Det der svarer til en søndagsskole-lederkonference i Danmark). Det var en god oplevelse. Stort at tænke på at hvis der er 80 ledere samlet, så må der jo være mindst ligeså mange og sikkert mange flere børn i den messianske bevægelse, som vokser op og bliver den næste generation af Jesustroende jøder.

Og det er i virkeligheden det, som det hele handler om på Caspari Center. At flere jøder må få øjnene op for Jesus som deres Messias og blive udrustet til at leve et liv med ham.



En oliekrug som vidne



Af Jørgen Hedager Nielsen

En gammel oliekrug, der måske kan rumme 50 liter, står i et hjørne af Rhemas stue og minder om tiden før 1948, hvor hendes familie havde et landområde på hyrdernes mark ved Betlehem.

"Min familie dyrkede oliven, og vi pressede dem selv. Det var det, vi levede af. Nu ligger der en israelsk bosættelse," forklarer Rhema.

Jeg besøger hende i forbindelse med et oplysningsprojekt om Musalaha. Louise Vibjerg Thomsen, der er ansat af Musalaha som leder af kvindearbejdet, har lavet aftaler for mig med næsten 20 forskellige personer, der alle har oplevet, at Musalaha har forandret deres liv.

Musalahas betydning kan sættes op i tal. De er årligt i kontakt med mere end tusinde jøder og arabere, som de bringer sammen til samtaler om forskelligheder og forsoning. Men betydningen af organisationen Musalaha forstås man bedst ved at høre personlige beretninger som Rhemas.

Skudhul i krukken

Rhema fjerner en træklods, som er stukket i et hul i krukken. "Under den første intifada stod krukken i vores have," forklarer hun. "Det her er et skudhul."

Hun peger ud ad vinduet, hvor vi kan se sikkerhedsmuren. "Før muren kom, skete det, at kuglerne fra de israelske geværer fløj gennem huset, men Gud ske lov, er ingen blevet ramt."

Rhema fortæller om den dag, hvor nogle palæstinensiske drenge stod ude i haven og kastede sten mod de israelske soldater. Da soldaterne var blevet tirret tilstræk-

kelig længe, svarede de igen med skarpe skud.

"En fyr blev ramt lige for øjnene af mig. Jeg så, hvordan hans hjerne sprøjtede ud af hovedet på ham," fortæller hun synligt berørt. "Bortset fra et par timers udgangstilladelse var vores hjem som et fængsel for os."

Hun er ikke bitter

I Østjerusalem – nogle få minutters kørsel herfra – bor nogle af Rhemas børn og børnebørn. "Jeg kan ringe til dem, men jeg kan kun besøge dem to gange om året. Jeg har et barnebarn, som bliver otte år i dag. Jeg har tilladelse til at besøge hende, men checkpointet er lukket på grund af jødernes påske," forklarer hun.

Listen over de besværligheder og nedværdigende oplevelser, hun har haft, er lang. Jeg har kritiske spørgsmål til nogle af hendes skildringer, men holder dem for mig selv, for hendes oplevelse af begivenhederne kan jeg ikke tillade mig at drage i tvivl. Og det er oplevelser, hun må leve med hver dag. Det ville være helt naturligt, hvis hun var en bitter kvinde. Men det er hun ikke. Der er nemlig sket noget stort i hendes liv.

Fortsættes på s. 4



Nogle af Rhemas bedste veninder er jøder, selv om hun kan fortælle om mange ubehagelige oplevelser med jøder.

Avisen

Jerusalem
Jakob Wilms Nielsen
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. +972 77 5324 254
@: jakobwn@israel.dk

Volontører i Jaffo
Annette og Martin L. Jensen
@: lindbergmartin@hotmail.com

Lisbeth Olesen
@: lisbeth_olesen@yahoo.dk

Volontørkoordinator i Israel
Lise Bach Nielsen
@: lisebn@israel.dk

Musalaha
Jonathan Thormann Nielsen
@: jthormann@gmail.com

Eva Jacobsen
@: eveh86@gmail.com

Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314

Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt
Kai Kjær-Hansen
(ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk

Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor efter Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Orla Møller, Ydre Missions Hus
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s, 7830 Vinderup



Af Henning Lysholm-Kristensen

PBS

- Betalingservice eller bibelselskab

jekter undersøges. DMR-U var repræsenteret af Birgitte Stieper.

Går pengene i forkerte lommer?

Udviklingsprojekter bliver ofte mistænkeliggjort. Nyttet det noget? Mon ikke pengene går i forkerte lommer? Vi kender overskrifterne fra dagspressen. Derfor er det så vigtigt med personlig kontakt og besøg på stedet. Vi blev overbevist om, at der er styr på administrationen, at de danske Danida-midler gør en forskel, og at der vil være god mening i at fortsætte med nye projekter. Danske udviklingsmidler må ikke bruges til direkte evangeliserende arbejde, men i partnerskab med bl.a. PBS finder vi det alligevel meningsfuldt at engagere os i dette arbejde.

PBS er altså ikke forkortelse af dansk betalingssystem, men Palestinian Bible Society. (Har

du netadgang, så læs mere om bibelselskabet på www.pbs-web.com). Her kan man bl.a. læse, at der i marts 2010 blev uddelt 1929 bibler heraf 120 i Gaza, hvor man imidlertid har opgivet at genåbne bibelbutikken, som blev ødelagt ved et attentat 2009.

Behovet for information

Når det gælder hjælp til palæstinensere og arabere, er der et særligt behov for information. I mange danskeres bevidsthed er palæstinensere kun optaget af at kaste sten og affyre raketter. Vi mødte forskellige steder på Vestbredden veluddannede personlige kristne palæstinensere, som brænder for udbredelse af evangeliet, udfører socialt hjælpearbejde og arbejder for fred og forsoning mellem de forskellige befolkningsgrupper. Et stærkt kristent vidnesbyrd og et personligt engagement, som åbner



Forhandling med Det Palæstinensiske Bibelselskab i Jerusalem.

en sprække af håb. De kristne palæstinensere, arabere m.fl. er organiseret i levende menigheder. Palmesøndag var det en kæmpe oplevelse for os at deltage i en gudstjeneste i Betlehem.

Kontakt med vore udsendinge

Personlig kontakt til vore danske udsendinge er også yderst vigtig. Vi så med egne øjne, at økonomiske midler bliver vekslet til mange gode aktiviteter i Jerusalem og i Jaffo. Evangeliet bringes til jøderne. Vore to præstefamilier og volontører trives med opgaverne og gav os gode ideer til, hvordan vi sammen kan drive arbejdet fremover.

Forholdene i Israel er yderst komplicerede. Foruden de politiske spændinger er befolkningen sammensat af et utal af nationaliteter, som taler mange forskellige sprog, har forskellige spisevaner og er fulde af fordomme om hinanden. I sandhed en multikulturel smeltedigel. Forskelligheden rækker langt ind i de kristnes rækker. Sprogligt, kulturelt, teologisk og rituelt arvegods gør det vanskeligt at samarbejde og fejre gudstjeneste sammen.

Trods store vanskeligheder i arbejdet er konklusionen efter studieturen PBS. *Pengene Bruges Samvittighedsfuldt.*

En oliekrug som vidne [Fortsat fra s. 3]

Under den anden intifada kom Rhema til tro på Jesus Kristus.

"Det var stort, og ved at læse i Bibelen fik jeg lyst til at møde jødiske, troende kvinder og bede sammen med dem. Så kunne vi gå til Herren og bekende og forsones os. Da jeg hørte om Musalaha, vidste jeg straks, at det var noget for mig."

Jøder er mennesker

"I Musalaha har jeg lært at se, at jøder også er mennesker. De er mødre, og de frygter for deres børns liv. Vi diskuterer, hvem landet tilhører, men vi er søstre i Herren. Når vi hører om uroligheder og bomber, ringer vi sammen for at få sikkerhed for, at alle har det godt," siger Rhema.

En væsentlig del af Musalahas arbejde er en række kvindegrupper, hvor der både er jøder, arabere fra Israel og arabere fra de palæstinensiske områder. De mødes halvårligt i den lille gruppe. Der er også en halvårlig samling, hvor kvinder fra alle de små grupper er med. Lige før påske var der en sådan samling på Cypern.

Der er store problemer forbundet med at mødes, for indbyggerne på Vestbredden kan normalt ikke rejse ind i Israel, og det er ulovligt for israelere at

rejse ind på Vestbredden. Derfor må især de store samlinger finde sted på neutral grund. Det kan være i Jordan eller på Cypern.

DIM og araberne

Det er enkelt for en israeler at sætte sig i et fly og så i løbet af en time lande på Cypern. Men fra Vestbredden må man først til Jordan og derfra videre med fly til Cypern. Den rejse tager det meste af den dag. Og det koster mere, end de fleste har råd til. Her kommer Den Danske Israelsmission (DIM) ind i billedet.

Men DIM's opgave er at fortælle jøder, at Jesus er Messias, så hvordan hænger det sammen, at DIM har noget at gøre med en araber i Betlehem? Det er et godt spørgsmål, og som medlem af DIM's landsstyre har jeg gjort mig en del tanker om det.

Man kan ikke være i Israel med den opgave, som DIM har, uden at støde på Musalaha. Flere af de messianske jøder, vi er i kontakt med, har en eller anden berøring med Musalaha. Måske er de endda medarbejdere. Det viste sig, at DIM kunne være med til at formidle nogle Danida-penge til Musalaha. Og det gjorde vi.

Penge fra Danmark

Palæstina hører til de udviklingsområder, som Danida kan yde

støtte til. Musalaha beskrev et projekt, som Israelsmissionen gik til Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling med. Det udløste en god del Danida-penge til Musalaha. Denne øvelse er gennemført flere gange, så der nu efterhånden er formidlet et ret aneligt beløb.

I forbindelse med sådanne projekter kan man søge om støtte til oplysningsarbejde i Danmark. Det er derfor, jeg er i Betlehem. Min opgave er som journalist at indsamle stof til artikler, og hvad det ellers kan blive til, i Danmark.

Der har været øremærkede indsamlingsprojekter til Musalaha, men ellers bruger DIM ikke indsamlede penge til det. Musalahas arbejde er værdifuldt, og de jøder, der er engagerede i det, ligger i centrum af DIM's formål. Derfor er vi glade for, at vi har kunnet bakke forsoningsarbejdet op på denne måde.

Danida-pengene bruges til den sociale side af Musalahas arbejde. Den forkyndelsesmæssige kan ikke støttes med offentlige midler.

Landet er vores

Nogle dage senere finder jeg mig selv i en kibbutz i Israel nord-øst for Gaza. Her møder jeg Orit, der er en smart forretningskvinde, som arbejder på et af de



Orit (th.) er en af de mange jøder, Louise kender gennem sit arbejde i Musalaha.

messianske jøders forlag.

"Jeg er syvende generation af jøder, som bor i landet," fortæller hun. "Min far var befalingsmand i hæren. Jeg var selv befalingsmand, og jeg har nu to sønner i hæren."

Orit er overbevist om, at Guds løfter til Abraham om landet stadig står fast. "Jeg er ikke enig med de palæstinensere, der siger, at vi har taget deres land. Men som Jesu disciple kan vi godt have fællesskab, selv om vi er uenige politisk," understreger hun.

"Jeg ser frem til en tid, hvor der ikke mere skal være jøde eller

græker, træl eller fri, men vi alle er ét i Kristi blod. Der vil ikke være Israel eller Palæstina. Vi vil bo i Guds rige, og måske vil min gode veninde Rhema fra Betlehem være min nabo. Men indtil da vil vi samles i Musalaha, selv om grænserne kan være meget besværlige at passere."

Orit fortæller en oplevelse fra et kvindearrangement. På den sidste aften skulle de på skift fortælle, hvad der havde gjort størst indtryk på dem. Da sagde en kvinde fra Vestbredden med et glad smil: "Det er gået op for mig, at der også vil være jøder i himlen!"

Det Israelske Bibelselskab

Af Jørgen Hedager Nielsen

Centralt i Jerusalem lige først på Jaffa Road ligger Det Israelske Bibelselskabs butik. Vi fik først en hurtig gennemgang af et lille museum, de har indrettet i et sidelokale til butikken. Her kan skoleklasser og andre få en fornemmelse af Bibelens tilblivelse. Alt sammen meget flot arrangeret.

Derefter fortalte Bibelselskabets leder Victor Kalisher om arbejdet. Vi fik indtryk af det udadvendte evangeliserende arbejde, som også har

medført en del socialhjælp. Holdningen er, at man ikke er troværdig, hvis man vil have mennesker til at læse i Bibelen, men er ligeglad med, at de lider nød.

Forskellige bibeludgivelser er naturligvis en meget central del af Bibelselskabets arbejde. Victor præsenterede flere spændende udgivelser, som er specielt designet til jøder.

For første gang i historien kommer der en Bibel på hebraisk med krydshenvisninger. Krydshenvisninger får en helt særlig betydning og skal vælges med særlig omhu i en hebraisk Bibel, for de fremhæver sammenhængen mellem jødernes hellige skrift og Det Nye Testa-

mente, som er de kristnes senere tilføjelse. En anden nyhed er en udgave af Salmernes Bog, hvor alt det, der kan tolkes som profetier om Jesus er fremhævet med rødt.

"Men det handler jo om Jesus," sagde en jøde.

"Nej, det handler om Messias," svarede Victor. "Hvis du synes, det handler om Jesus, må han jo være Messias."

En tredje specialdesignet ting er et Ny Testamente, hvor der på forsiden er et citat fra Jeremias 31,31: "Der skal komme dage, siger Herren, da jeg slutter en ny pagt med Israels hus og med Judas hus." Ordene "En ny pagt" er fremhævet, og står som bogens titel.



Israelsmission til muslimer i Jeriko



Af Hanne Skjølstrop Mikkelsen

Overskriften skal helst lyde lidt forkert i dine ører. Få dig til at tænke, at nu er den gamle Israelsmission vist kommet lidt på afveje – eller i hvert fald lidt væk fra det oprindelige formål. Før vi drager konklusioner, så vil jeg gerne fortælle lidt mere af historien.

På landsstyrets studietur til Israel kort før påske var vi sammen med Det Palæstinensiske Bibelselskab (PBS) ved en partnerskabskonference. Siden sommeren 2008 har vi arbejdet sammen med dem om et projekt for hovedsageligt muslimske kvinder i Jeriko, som både socialt og økonomisk er dårligt stillet. Samarbejdet er kommet i stand, fordi Israelsmissionen har søgt midler til projektet gennem Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling. Formålet med partnerskabskonferencen var, at vi skulle finde ud af, om der er mere vi kan – og vil – samarbejde om.

The Jesus House of Prayer

Og vil vi det? Passer det til Israelsmissionens formål? Partnerskabskonferencen gav os i landsstyret et rigt indblik i det arbejde Det Palæstinensiske Bibelselskab gør for mennesker, der lever trængt eller i nød. Det gjorde indtryk, og det gav os alle en fornemmelse af, at hvis ikke vi fortsætter her, så er der nogle mennesker, vi svinger. Både de ansatte i Bibelselskabet og dem, de rækker ud til. Tag fx de muslimske kvinder i Jeriko. Arbejdet foregår ud fra "The Jesus House of Prayer", hvor Bibelselskabet hjælper kvinderne til at hjælpe sig selv gennem bl.a. uddannelse og mikrofinansiering. Tidligere kom de til huset for at få madkupper, men nu kommer de for

at få undervisning om sundhed, opdragelse eller kvinders rettigheder – og et ord fra Gud. Og de kommer gerne, fordi de her møder en omsorg, som de ikke kender andre steder fra. Senest er der ud fra huset startet aktiviteter op for børn og teenagere. De kommer på ture, får undervisning og hører om Gud.

Carolyn, der er teamleder for arbejdet i Jeriko, udtrykker det på denne måde "Vi er måske den eneste Bibel, de nogensinde læser". Med "vi" mener hun projektgruppens hjælp, omsorg og støtte. Mange af kvinderne kan ikke læse, men de kan mærke den omsorg og kærlighed, som gennem andre mennesker kommer fra Bibelens Gud.

Udover Jeriko-projektet arbejder Det Palæstinensiske Bibelselskab med at udbrede Bibelen i de øvrige palæstinensiske områder, bl.a. i Ramallah og Bir Zeit på Vestbredden, hvor de har indrettet to "ekstra hjem" for studerende, hvor de kan komme og få hjælp. Her er der medarbejdere, der med store personlige omkostninger engagerer sig i arbejdet med at dele evangeliet med både kristne og muslimer.

Kommer det os ved?

Er det et arbejde for os? Ja. Det er der for mig ingen tvivl om. For det første skal vi støtte og samarbejde med Det Palæstinensiske Bibelselskab, fordi vi kan, og fordi vi kender nøden blandt dem, de arbejder med. For det andet er PBS en del af "The Bible Land team" sammen med det nystartede Arabisk-Israelske Bibelselskab og Det Israelske Bibelselskab, som vi har støttet i mange år. Deres samarbejde er et stort vidnesbyrd, som jeg mener, vi kan og bør bakke op om ved at støtte bibelarbejdet på begge sider af den politiske konflikt. Et samarbejde med PBS er et vigtigt signal til både kristne palæstinensere og danske venner om, at vi ikke overser, hvad der sker bag ved muren i Israel.

“EVANGELIET ER EN GUDS KRAFT TIL FRELSE FOR ENHVER, SOM TROR ...”



“BÅDE FOR JØDE, FØRST, OG FOR GRÆKER.”
(ROM 1,16)

Volontører i Jaffo



Lisbeth Olesen er her i foråret volontør ved Immanuelkirken i Jaffo.

Hun er uddannet som mediegrafiker og har brugt sin uddannelse til at løse forskellige layout-opgaver for menigheden.

Lisbeth såvel som andre volontører og medarbejdere skriver flittigt blogs.

Læs dem på www.israel.dk



Bog: Israel & Mellemøsten



H. K. Neerskov har i tidens løb skrevet en del bøger om Israel og problemerne i Mellemøsten.

I hans nye bog "Israel & Mellemøsten" forsøger han at beskrive baggrunden for konflikterne. Han er en ivrig forkæmper for staten Israel. Selv om man ikke kan tilslutte sig alle Neerskovs tolkninger, giver bogen et godt rids af baggrunden for konflikterne.

Bogen, der er udgivet af Forlaget Udfordringen, er på 120 sider og koster 149,95 kroner. *kk-h*

Bog:

SØN AF HAMAS

Fra bogens forord, skrevet af generalsekretær af Bodil F. Skjøtt.

Musab Hassan Yusef har skrevet bogen **Søn af Hamas**, som er hans egen historie, for – som han siger – "at få sandheden om væsentlige begivenheder frem, afsløre nogle hemmeligheder og, om alt går vel, vække læsernes håb om, at det umulige måske en dag bliver muligt."

Han valgte ikke den vej, som havde flest fordele, bragte ham størst rigdom eller mest indflydelse. Men han blev nødt til at gå vejen, da det gik op for ham, at de fjender, som begge sider kæmper mod – og som også findes indbyrdes mellem israelere og palæstinensere – ikke er mennesker, men idéer og kræfter, styret af frygt, af had og af hævn. Disse kræfter lader sig ikke besejre af hverken

terror eller militærmagt – uanset omfang og grusomhed. Den erkendelse blev stadig mere klar for Musab Hassan Yusef, jo mere han lod sig konfrontere med Jesu ord i Bjergprædikenen: "Men jeg siger jer, elsk jeres fjender!"

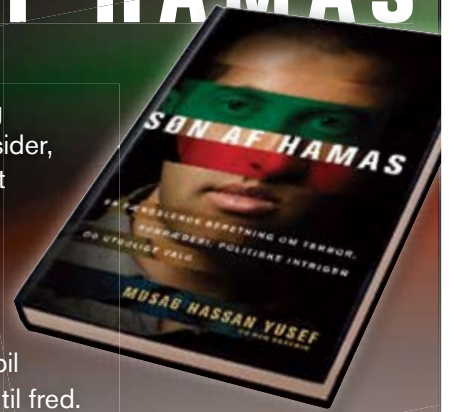
Hovedpersonen i Søn af Hamas kender om nogen sit eget folks historie; en historie fuld af smerte og lidelse; en historie, der bestemmer israeleres og palæstinenserers frygt og had til

hinanden – indtil en anden historie bliver fortalt, den om en vej fra fjendskab til fællesskab, fra had til kærlighed, en vej ud i frihed, en vej sammen med Kristus. Gennem sin egen historie får hamaslederens søn også fortalt den historie. Den fortæller, at det umulige er muligt. Derfor skal begge historier fortælles med det håb, at salaam/shalom bliver til mere end en hilsen.

SØN AF HAMAS

Chokerende sandfærdig beretning om Hamas insider, der blev hemmelig agent for Israel.

Læs med, når han løfter sløret for hidtil ukendte hemmeligheder og derved sætter livet på spil for at vise verden en vej til fred.



312 SIDER · KR. 249,95

ProRex
Læs mere på: www.prorex.dk

Bibelske rejser

Løvhyttetfestrejse	19.9, 11 dg.
Tyrkiet	2.10, 9 dg.
Israel/Sinaj/Jordan	3.10, 13 dg.
Rom & Pompei	4.10, 8 dg.
Grækenland	9.10, 9 dg.
Egypten	12.10, 12 dg.
Israel - KVU	15.10, 10 dg.
Klassisk rundrejse	16.10, 9 dg.
Egypten	31.10, 8 dg.

Oberammergau

Med efterfølgende ferierejse Bamberg 19.9, 7 dg.
Pris: Fra kr. 7.995,-

Schwarzwald 10.9, 8 dg.
Schwarzwald 30.9, 8 dg.
Pris: Fra kr. 8.495,-

Inkl. dansk tekstbog

75 92 20 22 **felix rejser**
felixrejser.dk

Sommerhus og Israelsmission

Ferielejlighed i den naturskønne Grejsdal i Vejle.

Minimum tre dage (1.000 kroner).
Se beskrivelse på www.bedandbreakfast-vejle.dk

Lejeindtægten tilfalder Israelsmissionen.

Bestilling hos Grethe og Jens Pedersen, tlf. 7585 3359.

Israel

Med dansk rejseleder

Oplev Betlehem og Jerusalem med Tempelpladsen, Grædemuren, Via Dolorosa og Gravkirken. Genezarth sø, Det Døde Hav, Golanhøjderne...

På denne rejse følger vi i Jesu fodspor, og gør et forsøg på at forstå de religiøse og politiske spændinger der herskede dengang, og de der hersker i dag. Vi får indblik i den virkelighed, der møder og mødte mennesker i området.

15. - 22. maj 2010 Det bibelske land – og den kristne kulturarv

Rejseleder Poul Møller Petersen

Pris Kr. 12.700

Kontakt os for nærmere oplysninger eller læs mere og bestil på www.unitasrejser.dk

Unitas Rejser er for både krop og sjæl. Vi tilbyder rejser, hvor oplevelsen af kultur og historie er i højsædet. Vi tilbyder rejser med dansk rejseleder, hvor alt er tilrettelagt, og rejser på egen hånd, hvor du selv scetter programmet.

www.unitasrejser.dk
87 231 240

Unitas Rejser

Mere end rejser

MØDER & TEMA-AFTENER



Bestil et møde med en engageret taler, aktiv i Israelsmissionen.

For mødeprogram: se dagspressen, kirkeblade eller Israelsmissionens hjemmeside www.israel.dk



Af Hanne Munk

Hvad er forsoning? Det er noget godt - det kan vi skrive under på, alle sammen. Når mennesker forsoner sig, bliver der fred – livet kan atter spire og gro, alle de gode kræfter kan få lov at komme i spil.

Så er det ikke længere ufred der råder, nej, mennesker begynder at tale sammen, acceptere forskellighed og forstå hinanden. Vi ser hinanden som dyrebare mennesker, hver især skabt af Gud – og ikke længere som fjender.

Det hele bliver en hel del sværere, når det er mig selv der skal forsones mig. Række hånden ud til det menneske, hvis opførsel jeg virkelig ikke forstår, om jeg så lægger hovedet i blød. Ham eller hende, som irriterer så grænseløst. Ham eller hende, som sætter en kæp i hjulet og ødelægger det vi selv ville have haft til at vokse.

Hvordan kan man forsones sig, når den anden nu virkelig er et egoistisk klummerhovede, der aldrig burde have været sluppet løs på denne jord? Så – når andre forsoner sig, glæder vi os over den gode udvikling. Hvor er det dejligt, for nu kan vi da se hvor meget godt der kommer ud af det.

Men når vi selv skal forsones os – bliver det meget sværere! Jesus fortæller i Matthæus 22



Hvor vejene ender...

om en konge som sendte bud ud, for at invitere mennesker med til sin søns bryllup. De som først fik invitationen, ville imidlertid ikke komme! De havde nok i deres eget, deres marker, deres forretning. Så blev kongen vred, brændte deres marker og sendte bud ud igen. Denne gang fik budene besked om at gå ud "hvor vejene ender". Det gjorde de så – og denne gang ville mennesker lytte! Mennesker kom myldrede, og bryllupssalen blev fuld.

Vi kender jo lignelsen, om kongesønnens bryllup. Den handler vel særligt om det jødiske folk, der som de første fik invitationen til at komme og være med på den store dag, når Jesus holder bryllupsfest, med sit folk. Men de ville bare ikke, og i stedet for gik invitationen ud til alle andre folk på jorden.

Forsoning og Jesus

Forsoning har meget med Jesus at gøre. I ham valgte Gud at forsones verden med sig selv. Den som har Jesus, har også hans forsoning med i sit liv. Har vi ham, har vi fred med Gud.

FORSONING lærer vi bedst at kende (...og det er så det, jeg tænkte på i forbindelse med lignelsen om kongesønnens bryllup) – når vi

selv, sådan lidt billedligt, er dér, "hvor vejene ender".

De som i lignelsen først fik indbydelsen, var ikke særligt sultne. De havde hvad de behøvede, syntes de. De GAD næsten ikke det bryllup.

De som fik indbydelsen senere hen – de som boede ved vejenes ende – jo, de var sultne, efter at komme til kongesønnens bryllup.



De ville gerne af sted – nok fordi de kunne se, at det var noget godt de blev indbudt til.

Jeg – til daglig – er ikke særligt "sulten" efter forsoning eller efter at forsones mig med mine egne fjender. Jeg tror at det først er, når jeg selv kommer "til en vejs ende" – der hvor min egen livsvej bliver bremset – at jeg kan føle mit eget behov for forsoning med mine uvenner. Og med Gud.

Men undertiden fatter jeg mit eget behov for forsoning. Så flytter skyerne sig, og jeg forstår lidt af gåden, hvorfor forsoning er den eneste vej frem.

JEG TROR AT DET FØRST ER, NÅR JEG SELV KOMMER "TIL EN VEJS ENDE" – AT JEG KAN FØLE MIT EGET BEHOV FOR FORSONING MED MINE UVENNER. OG MED GUD.



En jødisk pinse?

"Du har netop fejret pinse i Danmark. Men vidste du at vores pinse har jødiske rødder?"

Den jødiske pinse - Shavuot - var oprindeligt en høstfest, hvor man fejrede, at høsten var begyndt. Ved den oprindelige påskefest havde man ofret bygghøstens førstegrøde, og nu skulle man, 50 dage efter, ofre to hvedebrød, for nu var hvedehøsten gået ind.

Pinserne fik dog et mere historisk præg, så i dag fejrer man lovgivningen som blev givet på Sinaj. Jøderne fejrer festen i synagogen ved at læse op fra 2 Mos. 19-20.

Læs mere om denne jødiske fest på www.ung.israel.dk.

Foto: Jørgen Hedager

Passion del 4

Hemmeligheden ved at tage et skridt

I sidste artikel valgte du hvilken passion du vil prøve af. I denne omgang skal du til at tage action på din passion. Tillykke med at du er kommet hertil!

Har du indimellem oplevet at din drøm ikke gik i opfyldelse? Hemmeligheden ved at nå din passion er, at du tager et skridt hen imod den og dagligt handler på den.

Oftentimes lader du dig bremse af, at du ikke tror det kan lykkes, eller ikke kan passe at denne passion er til dig, men til en, som har tyndere ben og større muskler (der skal have netop din passion), eller du venter på en som kommer og opdager at du har din passion.

Det kommer ikke til at ske. Men Gud har lagt en drøm i dig, fordi han tror på dig.

Prøv at tænke, hvis Jesus ikke havde sagt ja til overgive sig til soldaterne i Getsemane Have, eller hvis Salim J. Munayer fra Musalaha ikke ville arbejde med forsoning mellem messianske jøder og palæstinensiske kristne, eller Peter Madsen (Ung-



domssekretær) ikke havde taget sin første tur til Israel. Hvor ville de være i dag og hvor ville verden være i dag uden deres passion?

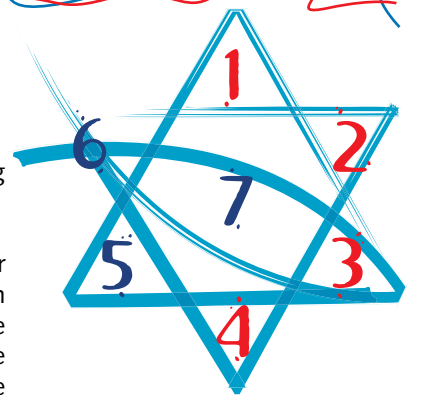
Kan du se, at betydningen af din passion er vigtig?

En anden problemstilling i at arbejde hen imod din passion, kan være at du tænker, hvad hvis nu du tager fejl? Du kan spørge dig selv hvad er det værste der kan ske? Måske er det værste at du kommer tilbage til samme udgangspunkt. Dog med den erfaring rigere at du tør handle på din passion! Måske vil du tænke på, hvad de andre vil tænke om dig. Her kan du spørge dig selv, hvad vil Gud tænke om dig, når du handler på din passion?

Det er livsvigtigt at du tager et skridt hen imod din passion og bliver ved med at tage skridt,

for det er vigtigt for verden og dig selv.

Et skridt kan være, at du ringer til en som har samme passion som dig. Eller begynder at læse en bog om emnet. Ved at gøre de små handlinger, får du måske mod til at gøre en endnu større handling. Du kan lave et ritual hver morgen, hvor du spørger dig selv; hvilket skridt skal jeg gøre i dag for at leve i min passion? Det svar der kommer frem kan du handle på.



Husk: verden har brug for at blive forvandlet med den passion, som Gud har lagt dig på hjerte. Mere om det i næste artikel.

Marianne Leer





No future without forgiveness
- Desmond Tutu

Tilgivelse er

1. en bevidst og frivillig ensidig beslutning. Valget om at tilgive resulterer måske/måske ikke i et svar eller anger fra den krænkende.
2. en aktiv og bevidst proces, indebærer en ændring i følelser og attitude mod den krænkende, og en svækkelse af ønsket om at få hævn.

Tilgivelse er ikke

1. en følelse
2. at glemme eller undgå at huske
3. at undskylde
4. forsoning. Tilgivelse kan finde sted uden forsoning, og den krænkede kan tilgive den krænkende uden en genoprettelse af relationen, men forsoning kan ikke finde sted uden tilgivelse.

IU sender 3 volontører til Jews for Jesus kampagne i New York i sommeren 2010.



Thomas Søvnald



Miriam Norup og Dinna Bjerrum

Bed for dem og følg med i deres blogs på ung.israel.dk

Af Eva og Jonathan

I Musalaha er tilgivelse et af de bærende elementer. Det er et stort emne, og vi kan ikke komme med en redogørelse, så denne artikel er ment som et oplæg til videre tanker.

Tilgivelse er en proces, som kræver aktiv deltagelse og engagement. Processen begynder med en konfrontation, da det er nødvendigt at fortælle om den uret, som har fundet sted. Vi besøgte Yad Vashem - Holocaustmuseet her i Jerusalem – det er et bud på, hvordan man kan fortælle sin historie og konfrontere den uretfærdighed, som har fundet sted. Gentagne videoklip viser jøder, der overlevede holocaust på de mest dramatiske måder; enten begravet under andre lig, flygtet i nattens mørke,

eller igennem 800 km march gennem barskt landskab. Disse jøder fortæller, hvordan det var, og dét at fortælle sin historie, er en vigtig del af processen.

Processen kan beskrives i forskellige trin. Fra konfrontation, over bl.a. omvendelse, tilståelse og undskyldning til afslutning.

“Det at fortælle sin historie er en vigtig del af processen...”

I omvendelsen begynder det, der sluttes i tilståelsen. Man oplever eksempelvis denne proces i Musalaha, når palæstinenserne har fortalt deres version af historien. De messianske jøder siger da undskyld for den måde palæstinenserne føler sig behandlet på og omvendt. Det er en lang, og til tider smertefuld proces for begge grupper.

Efter denne proces starter restitu-

eringen, som er en forhandling mellem de to parter, hvori man søger at genoprette den såredes tidligere status. I denne proces kan Musalaha selvfølgelig hverken gøre Holocaust ugjort eller sørge for at palæstinenserne kan vende tilbage til deres land og ejendom i Israel, men man kan anerkende behovet og foretage symbolske handlinger i stedet.

Afslutningen er også vigtig. Der er behov for at få en vedvarende aftale og en ændring af adfærd i samværet med personer fra den anden gruppe, og derfra kan en relation begynde at vokse.

Tilgivelse er et valg, vi må tage. Det er ikke en følelse, som kommer til os, og gør al uretfærdighed ugjort.

Det kan vi kun igennem Jesus Kristus, Han har sagt:

- Tilgiver I mennesker deres overtrædelser, vil jeres himmelske fader også tilgive jer. Matt. 6,14

Det er det Musalaha arbejder for, men tilgivelsen kan ikke stå alene, den bliver nødt til at blive fulgt op af forsoning.



Israelsmissionens Unge

Vigtige informationer

Israelsmissionens unge
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld

Tlf. 7456 2233
www.ung.israel.dk

Ungdomssekretær
Peter Madsen (ansv. s. 7-8)
unge@israel.dk - Tlf. 3029 2075
Volontørkoordinator
Lise Søndergaard - iu@israel.dk
Personlig assistent
Tobias N. Olesen - PA@israel.dk

IU-formand:
Peter Bach Nikolajsen
peterbach30@hotmail.com

Eventkoordinator:
Heine H. Nielsen
event@israel.dk

Projekter:
✦ Meet The People
✦ Musalaha
✦ Studenterarbejde i KFS/IFES
✦ Jews For Jesus
Giv en gave til IU
På konto: 9743 0016529907